

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 249.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e70724/facsimile.pdf> (tilgået 02. august 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

eller, efter den Waade, hvorpaa det blev medberet; og navnlig med særdelede Hensyn til, at der væsentlig toges Anledning dertil fra et Par kongevalgte Medlemmers Forvareelse, vilde meddele mig. Det forekommer mig saaledes, at vi vel kunne lade denne Sag gaae til Forretnings-Comiteen og berette her, hvilken og hvor stor Betydning der maatte være til, i Regulatoriet at fastsætte Regler for Forvareelse i nærværende Session. Da det skal omsætte Beslutninger om de kongevalgte Medlemmer eller ei, maa naturligvis være overladt til Forsamlingen; efter min Forventning skulde der for deres Vedkommende ikke træffes nogen Foranstaltning fra Forsamlingens Side, det vedkommer ene Regeringen.

Formanden: Her tilføjes et der jo ikke Tale om Andet, end om Sagen skal tages under Behandling eller ei.

Bloug: Det forekommer mig at være aldeles indlysende, at Forsamlingen er competent til at fatte en Beslutning i denne Sag. Regeringen har overladt aldeles til os selv at bestemme vor Forretningsregulativ og erode vort indre Politii, og jeg kan ikke sige mere, end at det herer derhen at tage Forholdet og se, at Medlemmerne ere tilbude, eller ikke uden Nødvendighed underdrage sig den Forpligtelse, som de ligesom for Politii og Regeringen have paataget sig, den, her at afgive Rede. Det forekommer mig at være en temmelig nødvendig Folge af § 25 i Forretningsregulativet, hvor der staar, at ingen Beslutning maa tages af Forsamlingen med mindre over Galdebord af Rigsdagmandene er tilstede, at Forsamlingen ogsaa maa være berettiget til at sørge for, at den er tilstede til at tage en Beslutning, eller at et saa stort Antal som muligt af dens Medlemmer er tilstede. Den ærte Deputerede for Nedenbarns Amt (Nedenbarn) har sagt, at de berettigede kongevalgte Medlemmer ikke være udvarede af Forsamlingen; jeg tror, at det netop er det Spørgsmaal, som den ærte Deputerede for Balle Amt (Balle) har stillet, og som den ærte Deputerede for Balle Amt (Balle) har stillet. Det kan vistnok ikke komme an paa et Medlem selv at afgjøre, om det er udvarede eller ikke i det Tilfælde, Forsamlingen har Ret til at tage en Beslutning om, hvor lang Tid det uden eller med Tilidelse kan forlade Forsamlingen. Heller ikke kan jeg indse, at en Regel beror et saa vanskeligt at fastsætte, den maa naturligvis være et eller to Aar, og indtræffer der da Tilfælde, hvor en Afgjærelse maatte forekomme den at være billig, da vil det jo haare Forsamlingen frit for ved den sidste Beslutning i det Forretningsregulativ at vedtage en saadan med 2 Stemmer. Siden jeg har roit mig, maa jeg bemærke Tiligheden til paa det Behøviende at præcisere imod den Anstalt, som er udvalgt af et Par Medlemmer fra begge Sider her i Salen, nemlig at de kongevalgte Medlemmer her skulde haare i foretagne Retforhold og ikke være de samme Retregler underforståede som alle de andre Medlemmer; jeg hender ingen foretagne Institution, som fastsætte de kongevalgte Medlemmer; jeg hender kun en Forsamling, sammensat af Kongevalgte og Regeringsvalgte, og den udgjør en utværlig Hæder, og i den ved den og samme Regel gjælde for det ene Medlem som for det andet.

N. H. Hansen: Da jeg ikke kan være enig i, hvad der af den ærte sidste Tale er anført, retter jeg mig for at sige et Par Ord i denne Sag, det jeg forøvrigt henholder mig til hvad den ærte Rigsdagmand for Nedenbarns Amt (Nedenbarn) har erindret. Jeg mener, at ligesom det vistnok er tilfældet eller den af denne Forsamling kongevalgte Deel Ret at handle efter og sørge for, at ingen af de Pladser, som det er overladt Politii at bestemme, staar ledig, saaledes mener jeg paa den anden Side, at denne Deel af Forsamlingen ikke kan have nogen Ret til at fordræ, at Regeringen skal bestemme alle de Pladser, som den har forbeholdt sig at bestemme. Regeringen har forbeholdt sig Ret til at bestemme saamange Pladser, men den har ingenlunde været paataget sig Forpligtelse til at bestemme dem. Vi har i et foregående Rede her, at Regeringen ingen Opførelse har fundet til at bestemme de 2 for Nedenbarns Amt kongevalgte Pladser, og jeg ved de virkelige, hvad der skulde opførte Politii og de Repræsentanter til at fordræ, at disse Pladser skulde

bestattes. Det var om Retten. Dermed mener jeg, at vi ingenlunde kunne have mindre Interesse af, at disse kongevalgte Pladser blive bestattet; jeg mener især, at den kongevalgte Deel af denne Forsamling, naar Regeringen erklærer, at den ikke finder sig opfordret til at bestemme disse Pladser, som staar ledige, maatte imeddomme en saadan Erklæring med Paaskjendelse; vi maatte sige, jo flere ordne Pladser, desto bedre. Derfor er det, at jeg ikke med min ærte Kabe kan komme for, at nærværende Forslag i den Form, hvori det er fremkommet, gaaer til en Comitee.

Indenrigsministeren: Mere af de ærte Rigsdagmand, som have sagt i denne Sag, ere komne tilbage til de Ting, jeg for nogle Dage siden tillod mig at meddele Forsamlingen angaaende denne Hensigt, og jeg synes at være bleven misforstaaet. Regeringen har ingenlunde erklæret, om den var opfordret eller ikke opfordret til at bestemme disse Pladser, om den endte eller ikke endte Regret i saa Hensende; Regeringen har blot erklæret, at de enkelte Medlemmers Anmeldeelse af deres Forfald viste, at disse Mand endte at beholde deres Pladser, og saalænge der ikke altsaa var nogen Beslutning enten i Valgloven eller i Regulatoriet eller nogen anden Beslutning, som foreskrev, at de ved deres Forvareelse i kongevalgte Pladser tabte deres Pladser, saa kunde Regeringen naturligvis ikke bestemme disse Pladser. Da en saadan Forfald burde gived eller ei, derpaa har Regeringen set sig indladt sig og her tror at handle rigtig i at afvente Forsamlingens Bestemmelse om hele dette Spørgsmaal.

Barfod: At der gived Rigsdagmand, som kunne ønske, at de Pladser blive bestatte, som medlertelig ere ledige ved de trede kongevalgte Rigsdagmands Beretning, det har mindre andet mig, end at de, som saaledes synes at være meget tvivlsomme, at ogsaa de kongevalgte Pladser ere behørigt bestatte, althi have antraget paa, at Regeringen dog endelig engang vilde gived de kongevalgte Medlemmers Antal i nærværende Sal fuldstaelligt; det har nemlig aldrig været fuldstaelligt. Regeringen er nemlig, som jeg ved et simpelt Regnestykke skal tillade mig at gottgjøre, berettiget til at bringe ikke alene 38 kongevalgte Medlemmer ind i nærværende Forsamling, den er ligesom berettiget til at bringe 39 derind. Det den nemlig vælger for Berørene og Istænd 6 Medlemmer, har den for det øvrige Danmark at vælge 42, som skulle fordelte forholdsvis over hele Danmark; det fremgaar da heraf, at naar 145 kongevalgte Rigsdagmand, som der vilde være, naar Stevig var med, gived 42 kongevalgte, saa gived 114 kongevalgte en lille Drel over 33 kongevalgte. For mit Vedkommende skal jeg imidlertid paa ingen Waade antrage paa, at Regeringen bestatter den 33te Plads og saaledes endelig gived de kongevalgte Medlemmers Antal her i Salen fuldstaelligt; jeg kan kun ikke begribe, at de Medlemmer af Forsamlingen, som ikke kunne finde sig i den medlertelige Ufuldstaellighed, som er opstaaet ved de kongevalgte Medlemmers Forvareelse i en kort Tid, med Tilighed have kunnet se paa, at den Plads, som Regeringen saubart var berettiget til at bestemme, i hele som eller for Uger set ikke har været bestat.

Nee: Jeg skal til Rigsdagmanden for Kolding (Bloug) tillade mig at bemærke, at naar en Rigsforsamling meget rigtig er en Institution, bliver dog Kongevalg-Inddelingen i Valgloven ogsaa at betragte som en Institution, der vel vil være en Drel af det Hel, men som ogsaa vil gived en Drel i den Beretning, der bliver at foretage over Rigsforsamlingens Resultater. Jeg vil endnu ogsaa kunne sige at lægge Waarde til den Ufuldstaellighed, at naar de kongevalgte Vacancer skulde bestattes, vilde der saubart opstaa et Forvint herud for Regeringen fremfor ved Bestatelsen af vacante Pladser, det de kongevalgte Vacancer jo selvfølgelig kan ved Udvalgte bestattes, hvormed der ved de Kongevalgte, naar Vacancer der indtræder, selv maa strides til nye Valg, der jo tage en længere Tid med sig.

Winther: Ved Hensyn til den Bemærkning, der blev giert af den ærte Rigsdagmand for Breen (Barfod) om, at Regeringen skulde være berettiget til at udvare endnu et kongevalgt Medlem, vil jeg tillade mig at spørge, hvor har den Drel var, som han talte om, thi han sagde, at den var illig; derfor Regeringen virkelig skal